

No va ésser casual
que el moviment veïnal
decidís la intervenció,
el repte: l'educació.

Si la gent de la barriada
educació reclamava
tenia bon fonament
i calia fer l'intent.

Podem donar-li per data
meitat dècada anys vuitanta
i així s'inicia un procés
de tot quant s'ha fet després.

Fou la formació bàsica
que ajudà a donar la passa
El poble alfabetitzat
avançava amb el graduat

El procés d'intervenció
augmenta en participació
assabentada la casa consistorial
dona suport a la iniciativa social.

Què satisfets treballàvem!
però no agafàrem bé els apunts
el poble, amb els que manen
és utopia anar junts.

"Fins que un dia d'aquells dies
va manar l'Ajuntament,
que fos cremada la rosa
perquè allò ja estava bé."
(Vicenç Andrés Estellés)

Ni una passa cap enrera
fòrem capaços de fer
malgrat ens posà barrera
ben ver! allò estava molt bé.

Lletra demanen les dones
ansioses per anar aprenent
aquí, s'hi sumen pocs homes
més tard arriba el jovent.

A més, d'altres pobles també en vénen
ni els entenem ni ens entenem
res de tot això ens importa
aquest espai no té porta.

I així, tots a una
sense pausa, hem treballat
una branca..., una altra branca...,
i en arbre s'ha transformat.

La gent jove, dir-ho cal
dóna passes cada dia
-al principi, qui ho diria!-
En el camp professional.

Jovent de tres continents
amb realitats molt semblants
treballen pels referents
de ciutadanes i ciutadans.

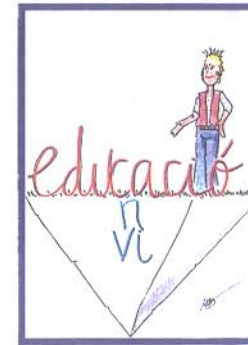
Cada passa de les dones
prepara per a la propera
a cada passa, més sàvies,
sempre a la seva manera.

I amb els que d'enfora són
es mantén llarga conversa
la llengua no és entrebanc,
cap cultura no és adversa.

Les mirades compartides
amb les veus no silenciades
reivindicam, molt unides,
nostres inquietuds alliberades.

En un món piramidal
treballam amb la creença
que l'educació és l'essència
per al canvi horitzontal.

Quinze anys: amb tots els seus dies
quinze anys: de moltes vides creuades
quinze anys: d'anar obrint vies
quinze anys: de barreres arracades.